



التهاب گردن رحم Cervicitis

درمان آن چیست؟

التهاب گردن رحم ایجاد شده توسط باکتری را می‌توان توسط قرص‌های آنتی‌بیوتیک درمان کرد. مهم است که دستورهای درمانی را به دقت انجام دهید. اگر قرصی برای شما تجویز شد، حتماً تمام آنها را مصرف کنید. اگر عفونت آمیزشی باشد، شریک‌های جنسی باید آزمایش و درمان شوند. رفع عفونت از بدن زمان‌بر است، بنابراین شما نباید در مدت 7 روز پس از شروع درمان با آنتی‌بیوتیک برای خود و شریک جنسی‌تان رابطه‌ی جنسی دهانی، واژنی یا مقعدی داشته باشید.

اگر شما یا شریک(های) جنسی‌تان قرص‌ها را کامل مصرف نکنید یا قبل از اتمام همه‌ی داروها رابطه‌ی جنسی نایمن داشته باشید، احتمال دارد که عفونت در بدن شما باقی بماند یا دوباره به شما یا شریک(های) جنسی‌تان برگردانده شود. اگر این مورد اتفاق افتاد با مراقبت‌گر بهداشتی خود مشورت کنید تا برای تصمیم‌گیری در مورد نیاز به درمان بیشتر به شما کمک کند. اگر دلیل دیگری شناسایی شود، درمان‌های دیگری ممکن است توسط مراقبت‌گر بهداشتی به شما پیشنهاد شود.

آیا در صورت مصرف آنتی‌بیوتیک، باز هم قرص‌های پیشگیری از بارداری عمل خواهند کرد؟

شواهد چندانی وجود ندارد که به ما نشان دهد که آنتی‌بیوتیک‌ها باعث جلوگیری از عملکرد صحیح قرص‌های هورمونی پیشگیری از بارداری می‌شوند. نمونه‌های لوازم پیشگیری هورمون‌پایه عبارتند از قرص، چسب پیشگیری، حلقه‌ی واژنی، یا آمپول پیشگیری از بارداری. اگر شما با آنتی‌بیوتیک درمان می‌شوید، مهم است که مثل گذشته از قرص‌های پیشگیری از بارداری استفاده کنید. چنانچه نگران هستید، می‌توانید تا تکمیل درمان و تا پایان دوران قاعدگی بعدی، از کاندوم استفاده کنید، یا برای آگاهی بیشتر، با مراقبت‌گر بهداشتی خود صحبت کنید.

چگونه می‌توانم احتمال ابتلا به بیماری‌های آمیزشی (STI) را کاهش دهم؟

آمیزش جنسی سالم را با استفاده از کاندوم رعایت کنید کاندوم‌های بیرونی (مردانه) و داخلی (زنانه) چنانچه طبق دستور استفاده شوند، از گسترش بسیاری از بیماری‌های آمیزشی در هنگام آمیزش جنسی واژنی، مقعدی یا دهانی جلوگیری می‌نمایند. کاندوم برای جلوگیری از آن دسته بیماری‌های آمیزشی که از راه تماس پوستی منتقل می‌شوند، از قبیل تبخال،

التهاب گردن رحم چیست؟

التهاب گردن رحم یعنی متورم شدن گردن رحم (قسمت باریک پایین رحم که به واژن ختم می‌شود). التهاب گردن رحم رایج است و بسیاری از زنان در مقطعی از زندگی پس از بلوغ به آن دچار می‌شوند.

چه عواملی موجب التهاب گردن رحم می‌شود؟

التهاب گردن رحم اغلب در اثر بیماری‌های آمیزشی (STI) مانند سوزاک، کلامیدیا، تریکومونیاز یا تبخال ساده (نوعی ویروس) به وجود می‌آید. این بیماری همچنین ممکن است توسط سایر ارگانیسم‌هایی که به روش‌های غیر آمیزشی منتقل می‌شوند ایجاد شود. واکنش/تحریک در اثر لاتکس، دوش واژن یا کرم‌های واژنی نیز می‌تواند باعث التهاب گردن رحم شود.

برای آنکه بدانید به التهاب گردن رحم مبتلا هستید یا خیر، باید یک مراقبت‌گر بهداشتی شما را معاینه کند و از شما تست‌های آزمایشگاهی گرفته شود.

نحوه‌ی گسترش آن چگونه است؟

جاندارانی که موجب التهاب گردن رحم می‌شوند از طریق آمیزش جنسی دهانی، واژنی یا مقعدی نایمن منتقل می‌شوند.

نشانه‌های آن چیست؟

نشانه‌های التهاب گردن رحم شامل این موارد می‌شود:

- تغییر در اندازه و/یا رنگ مایعات خروجی از واژن
- خونریزی غیر عادی یا لکه‌های خون خارج شده از واژن بین دو قاعدگی یا پس از رابطه‌ی جنسی
- درد در زمان رابطه‌ی جنسی واژنی

همچنین ممکن است فرد به التهاب گردن رحم مبتلا باشد اما نشانه‌ای نداشته باشد.

عوارض احتمالی آن چیست؟

چنانچه التهاب گردن رحم درمان نشود، ممکن است به رحم و لوله‌های رحم منتقل شود. این آلودگی‌ها می‌تواند به دشواری در بارداری شدن، بارداری بیرون رحمی، یا درد پیوسته در لگن بیانجامد.

زگیل تناسلی (ویروس پاپیلوم انسانی یا HPV) و سیفلیس (همراه با درد) کارایی کمتری دارد. نکات مهمی که هنگام استفاده از کاندوم باید به خاطر داشته باشید:

- بسته کاندوم را بررسی کنید که آسیبی ندیده باشد. از کاندوم آسیب‌دیده استفاده نکنید
- تاریخ مصرف را بررسی کنید. از کاندومی که تاریخ مصرف آن سپری شده استفاده نکنید
- بسته را با دقت باز کنید به طوری که کاندوم پاره نشود. از کاندوم پاره شده استفاده نکنید
- کاندوم را از اشیاء تیز، مانند گوشواره و انگشتری، گلمیخ یا جواهرآلات نوک تیز مورد استفاده در سوراخکاری بدن دور نگاه دارید
- کاندومها را در دمای معمولی اتاق نگه دارید
- در هر آمیزش جنسی از یک کاندوم جدید استفاده کنید. کاندومها را دو بار استفاده نکنید
- دو کاندوم را با هم مصرف نکنید. استفاده از دو کاندوم با هم می‌تواند به پارگی آنها بیانجامد
- همراه با کاندوم لاستیکی بیرونی (مردانه)، تنها از روان‌کننده‌های آب‌پایه استفاده کنید. روان‌کننده‌های روغنی مانند ژل‌های مشتقات نفتی، لوسیون، یا روغن بچه می‌توانند کاندوم لاستیکی را ضعیف یا خراب کنند
- همراه با کاندوم‌های پلی‌ئوریتان/نیتریلی می‌توان از روان‌کننده‌های آب یا روغن‌پایه استفاده کرد
- تنها از کاندوم‌هایی استفاده کنید که از لاتکس یا پلی‌ئوریتان/نیتریل / پلی ایزوپرن لاستیکی ساخته شده‌اند. کاندوم‌های لاتکس یا پلی‌ئوریتان بهترین انواع کاندوم برای پیشگیری از بیماری‌های آمیزشی مسری هستند. (کاندوم‌های تهیه شده از پوست بره یا میش می‌توانند به پیشگیری از بارداری کمک کنند اما برای پیشگیری از بیماری‌های آمیزشی مسری کارکردی به خوبی کاندومهای لاتکسی یا پلی‌ئوریتانی ندارند.)
- از استفاده از کاندومهای دارای اسپرم‌کش‌های حاوی N-9 nonoxynol-9 خودداری کنید زیرا می‌توانند بافت را ملتهب کنند و احتمال ابتلا به بیماری مسری آمیزشی را افزایش دهند

خود را واکسینه کنید

برخی از بیماریهای آمیزشی مسری، مانند هپاتیت آ، ب و ویروس پاپیلوم انسانی (HPV) با واکسن قابل پیشگیری

هستند. با مراقبتگر بهداشتی خود در مورد چگونگی دریافت این واکسینا صحبت کنید.

از وضعیت سلامت جنسی خود آگاه باشید

اگر به تازگی شریک جنسی خود را تغییر داده‌اید، یا اگر چندین شریک جنسی دارید، با انجام منظم آزمایشهای تشخیص بیماریهای آمیزشی مسری دریابید که به این گونه عفونتها مبتلا هستید یا نه. برخی افراد ممکن است مبتلا به یک بیماری آمیزشی مسری باشند اما نشانه‌های آن را نداشته باشند. تشخیص و درمان بیماریهای آمیزشی احتمال انتقال عفونت به شریک(های) جنسی‌تان را کاهش می‌دهد.

هر چه تعداد شریکهای جنسی فرد بیشتر باشد، احتمال قرار گرفتن فرد در معرض بیماری آمیزشی مسری نیز بالاتر خواهد بود.

در باره پیشگیری صحبت کنید

قبل از آمیزش جنسی، در مورد بیماریهای آمیزشی و اینکه چگونه می‌خواهید از آنها پیشگیری کنید با شریک(های) جنسی خود صحبت کنید. اگر برای گفتگو در مورد آمیزش جنسی سالم با شریک(های) جنسی خود مشکل دارید، با مراقبتگر پزشکی خود یا یک مشاور صحبت کنید.

برای راهنمایی در مورد چگونگی گفتگو با شریک(های) جنسی‌تان، از صفحه اینترنتی منبع آمیزش جنسی هوشمند

مرکز کنترل بیماری بی‌سی (BC Centre for Disease Control) Smart Sex Resource (Control) دیدن کنید: <https://smartsexresource.com/sex-talk/talk-about-it>.

اطلاع دادن به شریک‌های جنسی

اگر مبتلا به یک بیماری آمیزشی هستید و از نظر جنسی فعال می‌باشید، مهم است که شریک(های) جنسی خود را آگاه کنید. این امر به آنها امکان می‌دهد که در مورد سلامتی خود و آزمایش دادن تصمیم بگیرند.

برای آگاهی بیشتر

برای آگاهی بیشتر در باره اینکه چگونه می‌توانید احتمال ابتلا به بیماری آمیزشی مسری را کاهش دهید، از پرونده اینترنتی زیر دیدن کنید: [HealthLinkBC File #080 پیشگیری از بیماریهای آمیزشی مسری \(STI\)](#).



BC Centre for Disease Control
An agency of the Provincial Health Services Authority